

главним законодавцем. Од тада је улога краља у законодавству све више слабила да би славна револуција од 1688. год. окончала сукоб између краља и Парламента у корист овог последњег. Од тада Парламент постаје неприкосновен у законодавству, слободан да доноси законе какве хоће – носилац суверености, док краљ више није могао да обуставља законе и спречава њихову примену. Према томе, у Енглеској, Парламент је у борби са краљем стекао законодавну власт која се окончала Револуцијом од 1688. год. која је свргла са власти династију Стјуарт. Са падом Стјуарта краљ је изгубио законодавну власт али и моћ уопште јер од тада и њега везује закон као и сваког обичног грађанина, док је парламентарно законодавство постало искључиво, потискујући оно раније, краљевско.

## 2. ФУНКЦИЈЕ ПАРЛАМЕНТА

Положај и улога парламента у уставном и политичком систему једне земље умногоме зависе од природе и обима, односно садржине његове надлежности. Сасвим је разумљиво да, уколико парламент има у својим рукама шире и важније надлежности, да ће и његов положај у систему да буде јачи, чвршћи а улога значајнија и обрнуто. Зато надлежност изражава и гарантује уставни положај парламента. Она је скуп права и средстава на основу којих се материјализују уставне поставке о положају скупштине или, како каже проф. Јован Ђорђевић, у надлежности се открива и проверава материјална, политичка и функционална вредност положаја Скупштине (парламент). Или, још једноставније речено, надлежност представља садржину улоге и рада парламента. Из тог разлога сви уставни настоје прецизно да одреде надлежност парламента и то пре свега навођењем послова или функција преко којих се остварује. Тако у надлежност парламента стандардно спадају следећи послови или функције:

### а) Уставотворна функција

То је функција одлучивања о промени устава и она подразумева не само право на доношење уставних амандмана или ревизију устава, него и право доношења новог устава. Устав се често схвата и као основни закон сваке земље па се у ширем смислу изједначава и са самим законом. Може да се каже да парламент врши и једну и другу власт – и законодавну и уставотворну с тим што остваривање уставотворне функције, било у њеном парцијалном или потпуном (доношење новог устава) облику,